

Groningen, 3 juni 2024

Advies van de adviescommissie bezwaarschriften
aan het college van burgemeester en wethouders

Samenstelling van de commissie:

De heer [redacted] 5.1.2e voorzitter

De heer [redacted] 5.1.2e lid

Mevrouw [redacted] 5.1.1 5.1.2e lid/secretaris

Bezwaarschriftnr.:

43466-2024

Indieners:

[redacted] 5.1.2e [redacted] 5.1.2e van DAS

Rechtsbijstand als gemachtigde van [redacted] 5.1.2e

Vergunninghouder:

[redacted] 5.1.2e

Onderwerp:

Verleende omgevingsvergunning voor het realiseren van een woongebouw met 4
appartementen aan [redacted] 5.1.2e

Datum van de hoorzitting:

4 april 2024

Advies van de commissie:

Het bestreden besluit in stand laten en de bezwaren ongegrond verklaren onder
overname van de motivering uit dit advies. Het verzoek om proceskostenvergoeding
afwijzen.

1. Inleiding

De adviescommissie bezwaarschriften brengt hierbij advies uit over de bezwaarschriften van:

-
-
-
-
-

5.1.2e

(hierna: bezwaarden).

Familie 5.1.2e wordt in deze procedure bijgestaan door mevrouw 5. 5.1.2e van DAS Rechtsbijstand (hierna: gemachtigde).

Het bezwaar is gericht tegen de beslissing van het college van burgemeester en wethouders (hierna: het college) van 4 januari 2024, waarbij een omgevingsvergunning is verleend voor het realiseren van een woongebouw met 4 appartementen aan de 5.1.2e te Groningen.

De bezwaren voldoen aan de ontvankelijkheidsvereisten, die zijn genoemd in de artikelen 6:5, 6:9, 7:1 en 8:1 van de Algemene wet bestuursrecht. De commissie kan daarom toekomen aan een inhoudelijke beoordeling van het bezwaar.

De commissie heeft op 4 april 2024 een openbare hoorzitting gehouden, waar bezwaarden en gemachtigde een toelichting op het bezwaar hebben gegeven. Mevrouw 5.1.2e heeft zich voor de zitting afgemeld, zij wordt vertegenwoordigd door mevrouw 5.1.2e. Namens het college waren de heer 5.1.2e en mevrouw 5.1.2e aanwezig. Namens vergunninghouder is aanwezig mevrouw 5.1.2e. Van de hoorzitting is een geluidsopname gemaakt, die desgevraagd aan partijen kan worden verstrekt.

2. Feiten

Op 7 juli 2022 dient vergunninghouder een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor het realiseren van een woongebouw met 5 appartementen aan de 5.1.2e.

Op 12 december 2022 past de vergunninghouder de aanvraag aan met als wijziging dat er 4 in plaats van 5 appartementen worden gerealiseerd.

Op 4 januari 2024 verleent het college de gevraagde omgevingsvergunning.

Op diverse momenten in februari 2024 worden de bezwaarschriften ontvangen.

Op 5 april 2024 stelt de commissie, naar aanleiding van de hoorzitting op 4 april 2024, het college schriftelijke vragen. Het bezwaar wordt aangehouden.

Op 22 april 2024 reageert het college. Bezwaarden en gemachtigden worden in de gelegenheid gesteld op de stukken te reageren.

Op 3 mei 2024 reageert mevrouw 5.1.2e op de stukken.

Op 13 mei 2024 reageert gemachtigde op de stukken

Op 23 mei 2024 beantwoordt het college de vragen van mevrouw **5.1.2e** en gemachtigde.

3. Inhoud bezwaar

In de bezwaarschriften en tijdens de zitting is – kort samengevat – het volgende aangevoerd.

- De kruimelregeling is onterecht toegepast en het aantal woningen voldoet niet aan het bestemmingsplan.
- Door af te wijken van de bepalingen in het bestemmingsplan wordt de toegestane bouwhoogte met 2 meter overschreden. Dat is in strijd met de goede ruimtelijke ordening. Door de bouw van het appartementencomplex wordt het woon- en leefklimaat aangetast. Er is sprake van vermindering van uitzicht en privacy en zonlichttoetreding. Bovendien is onvoldoende aannemelijk gemaakt dat het bouwplan in overeenstemming is met de redelijke eisen van welstand en het bouwplan is stedenbouwkundig niet passend.
- De afwijking van de bouwhoogte schept een precedent.
- Het bouwplan is in strijd met bestemmingsplan Facetherziening Parkeren
- De bodem is mogelijk verontreinigd, waardoor het bouwplan niet voldoet aan de bepalingen uit de Bouwverordening 2021.

Tot slot verzoekt gemachtigde om vergoeding van de proceskosten.

4. Wettelijk kader

I. Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo)

Volgens artikel 2.1, eerste lid, van de Wabo is het verboden om zonder omgevingsvergunning een project uit te voeren, voor zover dat geheel of gedeeltelijk bestaat uit het bouwen van een bouwwerk (sub a) en het gebruiken van gronden of bouwwerken in strijd met een bestemmingsplan (sub c).

Volgens artikel 2.10, eerste lid, van de Wabo wordt een omgevingsvergunning (kort gezegd) geweigerd:

- a. indien het bouwplan niet voldoet aan het Bouwbesluit;
- b. indien het bouwplan niet voldoet aan de bouwverordening;
- c. indien het bouwplan niet voldoet aan het bestemmingsplan; of
- d. indien het bouwplan niet voldoet aan redelijke eisen van welstand.

Artikel 2.10, tweede lid, van de Wabo bepaalt dat de omgevingsvergunning alleen wordt geweigerd indien vergunningverlening met toepassing van artikel 2.12 Wabo niet mogelijk is.

Artikel 2.12 van de Wabo luidt als volgt (voor zover van toepassing):

“1. Voor zover de aanvraag betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, kan de omgevingsvergunning slechts worden verleend indien de activiteit niet in strijd is met een goede ruimtelijke ordening en:

- a. indien de activiteit in strijd is met het bestemmingsplan of de beheersverordening:

1. met toepassing van de in het bestemmingsplan of de beheersverordening opgenomen regels inzake afwijking,

2. in de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen gevallen, of
3. in overige gevallen, indien de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing bevat; (...)"

Artikel 2.12, eerste lid, onder a, van de Wabo geeft dus de mogelijkheid om, ondanks de strijd met een bestemmingsplan, toch een omgevingsvergunning te verlenen. Volgens sub 1 kan dat als er in het bestemmingsplan zelf een afwijkingsmogelijkheid wordt geboden; dit wordt ook wel een binnenplanse afwijkingsmogelijkheid genoemd. Deze mogelijkheid mag door het college worden gebruikt mits er geen strijd ontstaat met de goede ruimtelijke ordening. Volgens sub 3 kan dat ook in overige gevallen, indien de motivering van het besluit een goede ruimtelijke onderbouwing biedt; dit wordt ook wel een buitenplanse afwijkingsmogelijkheid genoemd.

II. Besluit omgevingsrecht (hierna: Bor)

Bijlage II

Artikel 1, eerste lid:

In deze bijlage wordt verstaan onder bijbehorend bouwwerk: uitbreiding van een hoofdgebouw dan wel functioneel met een zich op hetzelfde perceel bevindend hoofdgebouw verbonden, daar al dan niet tegenaan gebouwd gebouw, of ander bouwwerk, met een dak.

Artikel 4, aanhef en onder 1:

Voor verlening van een omgevingsvergunning voor een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder c, van de Wabo waarbij met toepassing van artikel 2.12, eerste lid, onder a, onder 2°, van de Wabo van het bestemmingsplan of beheersverordening wordt afgeweken, komen in aanmerking:

1. een bijbehorend bouwwerk of uitbreiding daarvan [...].

Artikel 5, eerste lid:

Bij de toepassing van de artikelen 2, 3 en 4 blijft het aantal woningen gelijk. [...]

III. Bestemmingsplan 5.1.2e

Op het pand aan de 5.1.2e is het bestemmingsplan 5.1.2e van toepassing. Op grond van het bestemmingsplan geldt voor het onderhavige pand de bestemming Gemengde doeleinden. Volgens artikel 9.1 zijn de gronden met die bestemming onder andere bestemd voor woningen.

De maximale bouwhoogte is 10,5 meter.

IV. Overgangsrecht inwerkingtreding Omgevingswet

Op 1 januari 2024 zijn de Omgevingswet en de Invoeringswet Omgevingswet in werking getreden. Als een aanvraag om een omgevingsvergunning is ingediend vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de Omgevingswet, dan blijft op grond van artikel 4.3, aanhef en onder a, van de Invoeringswet Omgevingswet het recht zoals dat gold onmiddellijk vóór dat tijdstip van toepassing tot het besluit op die aanvraag onherroepelijk wordt, met uitzondering van artikel 3.9, derde lid, eerste zin, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: de Wabo).

De aanvraag om een omgevingsvergunning is ingediend op 7 juli 2022. Dat betekent dat in dit geval de Wabo, zoals die gold vóór 1 januari 2024, van toepassing blijft.

5. Beoordeling van de zaak

Overwegingen van de commissie

De commissie ziet zich voor de vraag geplaatst of het college terecht en op juiste gronden heeft besloten om de omgevingsvergunning voor het realiseren van een woongebouw met 4 appartementen aan de **5.1.2e** te verlenen. De commissie overweegt als volgt.

Niet in geschil is dat er strijd is met het bestemmingsplan **5.1.2e** voor wat betreft het overschrijden van de bouwhoogte. Het gebouw wordt 12,5 meter hoog, waar op grond van het bestemmingsplan een maximale bouwhoogte van 10,5 meter is toegestaan. Dat betekent dat de bouwhoogte met twee meter wordt overschreden.

Daar het bestemmingsplan niet voorziet in een binnenplanse afwijkmogelijkheid, heeft het college gekeken of de omgevingsvergunning kon worden verleend via het volgen van een vrijstellingsprocedure op grond van artikel 2.12, lid 1 onder a en onder 2 van de Wabo jo. artikel 4 lid 1 van bijlage II van het Bor (dit heet ook wel de kruimelregeling) in verband met de uitbreiding van een hoofdgebouw. Bij de beoordeling van de aanvraag is enkel gekeken naar het verschil van twee meter ten opzichte van de situatie die op basis van het bestemmingsplan is toegestaan (omdat een bouwhoogte van 10,5 meter bij recht al is toegestaan).

Toepassing kruimelregeling

Gemachtigde is van mening dat de kruimellijst in dit geval niet toegepast kan worden. Artikel 5.1 van bijlage II van het Bor bepaalt namelijk dat bij toepassing van artikel 4 het aantal woningen gelijk moet blijven. Volgens gemachtigde is het binnen de bebouwingsmogelijkheden van het bestemmingsplan niet mogelijk om vier woningen te realiseren. Het college geeft aan dat verlening van de omgevingsvergunning op basis van jurisprudentie mogelijk is.

De commissie overweegt dat uit de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van 9 oktober 2019, ECLI:NL:RVS:2019:3385 (zie overweging 6.1) blijkt dat de term 'bebouwingsmogelijkheden' niet zodanig moet worden uitgelegd dat het betreffende bouwplan moet passen binnen het bestemmingsplan. De term 'bebouwingsmogelijkheden' ziet aldus de Afdeling op het toegestane aantal woningen en niet op de vraag of het bouwplan in strijd is met het bestemmingsplan. Dat laatste is immers evident het geval indien zoals hier, met toepassing van 2.12, eerste lid, aanhef en onder a, onder 2°, gelezen in verbinding met artikel 4, aanhef en eerste lid, van bijlage II van het Bor, afwijking van het bestemmingsplan wordt toegestaan. Dit betekent dat de stelling van gemachtigde dat de bouwvoorschriften van het bestemmingsplan er expliciet aan in de weg staan dat de vier woningen worden gerealiseerd en dat dit tot gevolg heeft dat de afwijking daarom niet mocht worden toegestaan, niet slaagt.

De commissie is daarom van oordeel dat, nu het bestemmingsplan geen beperkingen stelt aan het aantal wooneenheden op het perceel, er geen grond bestaat voor het oordeel dat het college ingevolge artikel 4, aanhef en eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 5, eerste lid, van bijlage II van het Bor, niet bevoegd was de omgevingsvergunning te verlenen.

Verder stelt de commissie vast dat aanvankelijk een ander bouwplan, met vijf appartementen, was ingediend. Na een eerste inhoudelijk beoordeling door het college bleek dat bouwplan in strijd met het bestemmingsplan omdat één van de vijf woningen een te kleine gebruiksoppervlakte (<50m²) had. Daarop is de aanvraag gewijzigd naar het voorliggende bouwplan met vier appartementen. Dit bouwplan voldoet qua gebruiksoppervlakte en overige ruimten aan het bestemmingsplan.

Zoals gezegd wordt enkel de bouwhoogte van het bouwplan overschreden. Dit komt hieronder aan bod.

Strijd met de goede ruimtelijke ordening

Bij de beoordeling of de overschrijding van twee meter bouwhoogte in strijd is met een goede ruimtelijke ordening, moet het college alle bij het besluit betrokken belangen afwegen. Door bezwaarden is een aantal gronden aangevoerd, waaruit blijkt dat zij van mening zijn dat het college geen goede belangenafweging heeft gemaakt. Zo voeren zij onder andere aan dat onvoldoende rekening is gehouden met de vermindering van het uitzicht en de privacy, zonlichtvermindering. Het college heeft bij de beoordeling of er sprake is van een goede ruimtelijke ordening niet gekeken naar óf er minder uitzicht, privacy en zonlicht is, maar of deze vermindering *aanvaardbaar* is. Het college meent dat dit het geval is.

De commissie zal de bezwaargronden achtereenvolgens behandelen.

- Vermindering uitzicht en privacy

De commissie is van oordeel dat bezwaarden niet aannemelijk hebben gemaakt dat er na de uitvoering van dit bouwplan sprake zal zijn van een zodanige aantasting van het (vrije) uitzicht en privacy, dat het bestreden besluit niet in stand kan blijven. De commissie wijst er in dit kader op dat uit vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: AbRvS) volgt dat in een stedelijke omgeving, zoals in de stad Groningen, geen rechten kunnen worden ontleend aan een onveranderd en blijvend vrij uitzicht en dat enige vermindering van privacy onvermijdelijk is.

Dit neemt niet weg dat het college het belang van bezwaarden bij het behoud van hun uitzicht en privacy moet betrekken in de belangenafweging. De commissie ziet in wat bezwaarden hebben aangevoerd echter geen grond voor het oordeel dat hun uitzicht en privacy door een overschrijding van de bouwhoogte van twee meter dusdanig worden aangetast, dat het college bij de afweging van de belangen hieraan een groter gewicht had moeten toekennen dan aan de belangen die met de realisering van het plan aan de orde zijn, namelijk voorzien in een woningbehoefte. Daartoe is onder meer van belang dat op grond van het geldende bestemmingsplan op de locatie woonbebouwing was toegestaan en de ontwikkeling (daarmee) is voorzien.

Ook is van belang dat het bouwplan gaandeweg is aangepast zodat er aan de privaatrechtelijke belangen van omwonenden (waaronder de lichtstraat) wordt voldaan. De verdiepingen verspringen naar binnen toe; er wordt twee meter minder diep gebouwd dan op basis van het bouwvlak is toegestaan; en de balkons inpandig worden gerealiseerd.

Volgens de commissie heeft het college zich terecht op het standpunt kunnen stellen dat het uitzicht en de privacy van bezwaarden als gevolg van het bouwplan niet zodanig zal verslechteren, dat het om die reden de gevraagde vrijstelling niet heeft kunnen verlenen.

- Zonlichtvermindering

De commissie heeft de door het college aangeleverde zonnediagrammen bestudeerd. In deze zonnediagrammen is de maximale benutting van de bouwmogelijkheid bij recht afgezet tegen de afwijking van het bestemmingsplan in de vorm van een extra verhoging met twee meter.

Uit de bezonningsstudie leidt de commissie af dat de zonlichtvermindering zich enigszins, maar niet overwegend en ook niet het gehele jaar, voordoet na realisering van het bouwplan. Veruit het grootste deel van het jaar zal het bouwplan geen of amper invloed hebben op de bezonning van de woningen van bezwaarden. Dit geldt ook voor de gevolgen voor het rendement op zonnepanelen. In de zomermaanden, wanneer het hoogste rendement wordt behaald, is de afname van zonlicht volgens de bezonningsstudie klein. De commissie meent dat het college bovenstaande niet als een onevenredige afname van bezonning hoeft te zien

Voor het overige hebben bezwaarden niet nader onderbouwd dat er sprake is van *onevenredige* vermindering van zonlicht. In de stelling van het college dat er niet standaard getoetst wordt aan bepaalde normen, omdat het college enkel moet beoordelen of een verminderde bezonning aanvaardbaar is voor het woon- en leefklimaat op de aangrenzende percelen, ziet de commissie geen reden om aan te nemen dat de bezonningsstudie gebaseerd is op onjuiste standpunten. Te meer omdat er in een stedelijke omgeving enige afname van zonlicht te verwachten is en de afname in de zomermaanden klein is.

Het college heeft daarmee kunnen aannemen dat er in de beoogde situatie geen sprake zal zijn van onevenredige vermindering van zonlicht, waardoor er naar het oordeel van de commissie nog steeds sprake is van een goede ruimtelijke ordening.

- Welstand

Uit het verweer en de beantwoording van de nadere vraag leidt de commissie af dat het Bureau Ruimtelijke Kwaliteit (BRK) bevoegd is om aanvragen voor omgevingsvergunningen te toetsen aan de redelijke eisen van welstand. In dit geval is er een toets gedaan door een (gemandateerd) ambtenaar van BRK. Uit het welstandsadvies van 28 december 2022 blijkt dat de aanvraag voldoet aan redelijke eisen van welstand mits een tweetal details worden herzien.

Uit jurisprudentie blijkt dat het college zich op het welstandsadvies mag baseren, indien dat op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, de redenering daarin begrijpelijk is en de getrokken conclusies daarop aansluiten (uitspraak AbRvS d.d. 16 september 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2088, r.o. 4.4). De commissie stelt vast dat bezwaarden geen deskundig contra advies hebben overgelegd waaruit het tegendeel zou blijken. De commissie is dan ook van oordeel dat het college zich bij de vergunningverlening terecht heeft gebaseerd op het welstandsadvies. Er is geen strijd met de redelijke eisen van de welstand.

- Stedenbouwkundig advies

De commissie en bezwaarden zijn kort voor de hoorzitting in het bezit gesteld van de ruimtelijke adviezen van 11 oktober 2022, van 12 januari 2023, en 9 februari 2023. Hieruit blijkt dat het oorspronkelijke bouwplan naar aanleiding van het ruimtelijke advies van 11 oktober 2022 door of met instemming van de vergunninghouder is aangepast van 5 naar 4 appartementen. Per verdieping wordt één appartement gecreëerd, waarbij de balkons op de verdiepingen op een afstand van ten minste 2 meter ten opzichte van de achterste perceelgrens worden gerealiseerd. Daarnaast is de diepte van het bouwvolume aangepast en er is gezorgd voor ruime buitenruimten en voldoende stallingsmogelijkheden waardoor de woonkwaliteit wordt vergroot. Uit het advies van 9 februari 2023 blijkt dat het (aangepaste) bouwplan ruimtelijk verantwoord is.

Voor de commissie bestaat hiermee geen aanleiding voor het oordeel dat het bouwplan niet passend is binnen de stedenbouwkundige opzet van de panden aan de

5.1.2e Er is ook geen ander advies overgelegd waaruit blijkt dat het bouwplan niet stedenbouwkundig inpasbaar zou zijn. Gelet hierop overweegt de commissie dat het college zich op het standpunt heeft mogen stellen dat de voorziene bebouwing uit stedenbouwkundig oogpunt passend is in de omgeving.

Conclusie

De commissie overweegt dat het college met bovenstaande voldoende heeft gemotiveerd waarom het bouwplan geen strijd oplevert met een goede ruimtelijke ordening. Het college heeft in zijn besluitvorming alle betrokken belangen, waaronder de belangen van bezwaarden zorgvuldig afgewogen. De commissie is daarom van oordeel dat het college terecht gebruik heeft gemaakt van de afwijkmogelijkheid van artikel 4 lid 1 Bijlage II van het Bor.

Precedentwerking

De commissie wijst de vrees van bezwaarden, dat door de verleende omgevingsvergunning meer (hoge) bouwplannen komen waarbij afgeweken wordt van de bouwhoogte uit het bestemmingsplan, van de hand. Het college moet elke aanvraag voor een bouwactiviteit zelfstandig beoordelen. Dat er voor het voorliggende bouwplan een omgevingsvergunning is verleend, betekent niet dat toekomstige soortgelijke bouwactiviteiten *per definitie* maximaal 12,5 meter hoog (mogen) worden. Of een omgevingsvergunning verleend kan worden hangt af van de situatie op zich en de daarbij toegepaste belangenafweging.

Parkeren

Gemachtigde voert aan dat de toekomstige bewoners in de openbare ruimte gaan parkeren en hierdoor de parkeerdruk toeneemt. Dat nieuwbouw is uitgesloten van parkeervergunningverlening is niet geborgd in voorschriften. Hierdoor is het bouwplan in strijd met bestemmingsplan Facetherziening Parkeren.

De commissie stelt vast dat in de artikelsgewijze toelichting van de Beleidsregel Parkeernormen 2021 de volgende tekst is opgenomen:

(.)

In deze geactualiseerde Beleidsregel parkeernormen 2021 sluiten we bij die plannen aan waar het gaat om de rol (en de plek) van de geparkeerde auto bij nieuwbouwontwikkelingen. Het belangrijkste uitgangspunt in deze nieuwe norm is dat we geen extra parkeerdruk aan de bestaande stad willen toevoegen

Daarom is elke initiatiefnemer van een bouwplan zelf verantwoordelijk voor het oplossen van zijn eigen parkeerbehoefte. Die parkeerbehoefte moet op eigen terrein worden opgelost.

*Omdat de parkeervraag van nieuwbouwontwikkelingen op eigen terrein moet worden opgelost, komen bewoners van nieuwbouwontwikkelingen in gebieden waar betaald parkeren geldt in principe niet in aanmerking voor het recht op een parkeervergunning in de openbare ruimte
(...)*

II Zone A

Artikel 4 - Aantallen

()

Nieuwbouw is uitgesloten van parkeervergunningverlening. De ontwikkelaar dient het ontbreken van de mogelijkheid een parkeervergunning in de openbare ruimte aan te vragen op te nemen in huur- en koopovereenkomsten met kettingbedingen en/of splitsingsakten en/of andere contracten

4 1

*in zone A (zie kaart in bijlage 1 van de beleidsregels) is het minimaal aan te leggen auto- parkeerplaatsen nul
(...)*

Het voorliggende bouwplan ligt in Zone A. Dit betekent volgens de beleidsregel dat er geen parkeervoorziening op eigen terrein hoeft te worden gerealiseerd.

Uit artikel 4, lid 5 en artikel 6, lid 6 van de Nadere regels op de parkeerverordening gemeente Groningen 2019 blijkt vervolgens dat bewoners van een woonadres dat is ontstaan na 4 februari 2022 niet in aanmerking komen voor een bewoners- en bezoekersparkeervergunning.

Uit de reactie van het college van 23 mei 2024 maakt de commissie op dat de woonadressen voor voorliggend bouwplan zijn ontstaan na de verleende omgevingsvergunning van 4 januari 2024 en dat de registratie van de adressen in de BAG op 5 januari 2024 is ontstaan. Voor de commissie staat hiermee voldoende vast dat de toekomstige bewoners niet in aanmerking komen voor een bewoners- of bezoekersvergunning, waardoor deze bezwaargrond niet in de weg staat aan vergunningverlening. Er is geen strijd met bestemmingsplan Facetherziening Parkeren.

Bouwverordening

In de locatie naast het bouwplan is in het verleden een matige bodemverontreiniging met metalen aangetroffen. Hierom, en omdat het bouwplan voorziet in woningen, zou het kunnen zijn dat het bouwplan niet voldoet aan de bepalingen uit de Bouwverordening 2021.

De commissie stelt vast dat het college in bezwaar heeft aangegeven onderzoek te zullen uitvoeren naar bodemverontreiniging en daarom een uitgestelde inwerkingtreding van de vergunning toe wil passen (artikel 6.2c Wabo). Abusievelijk is hierover geen tekst in de omgevingsvergunning opgenomen. Het college zal dit in de beslissing op bezwaar herstellen. Ook deze bezwaargrond staat daarom niet (meer) in de weg aan vergunningverlening.

Conclusie

Gelet op het voorgaande is de commissie van mening dat het college de omgevingsvergunning terecht en op goede gronden heeft verleend.

Proceskosten

Gemachtigde heeft verzocht om vergoeding van de proceskosten voor juridische bijstand op grond van artikel 7:15 van de Awb. De commissie overweegt dat deze kosten kunnen worden vergoed wanneer het bestreden besluit wordt herroepen wegens een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Nu zoals hiervoor is overwogen, het college de omgevingsvergunning terecht heeft verleend, kan een vergoeding voor proceskosten achterwege blijven.

6. Advies

De commissie adviseert het college van burgemeester en wethouders om het bestreden besluit, met overneming van bovenstaande motivering, in stand te laten en de bezwaren van [REDACTED] 5.1.2e [REDACTED] 5.1.2e van DAS Rechtsbijstand namens de [REDACTED] 5.1.2e ongegrond te verklaren. De commissie adviseert het verzoek om proceskostenvergoeding af te wijzen.

De adviescommissie bezwaarschriften,

voorzitter

secretaris

5.1.2e